

Súlyos vasúti szerencsétlenség a nyílt pályán

Thursday, 06 November 2008

Rendkívül súlyos vonatbalesetnek lehettek tanúi a Pestről Bécsbe tartó gyorsvonat utasai Garamkövesd és Párkány között. A délelőtti 11 órakor elindított szerelvény, amely tíz kocsiból és két mozdonyból állott, a nyílt pályán kisiklott. A vizsgálat megállapította, hogy a kisiklást a Neudorf gyártmányú mozdony bal hajtórúdjának törése okozta.

A leszakadt hajtórúd a vágányba fúródott és a síneket felszaggatta. Ennek következtében először a szerkocsi (a gőzmozdonyok működéséhez szükséges tüzelőanyag és víz menet közbeni tárolására szolgáló különleges vasúti kocsi, melyet közvetlenül a mozdonyhoz kapcsoltak), majd a poggyászkocsi siklott ki, de ezek még a pályán maradtak. A többi kocsi összetorlódott, majd a vonat szétszakadt. A kocsik kiborultak, három vagon a hat méter magas töltésről lezuhant, két vagon a töltés oldalára borult, és lezuhant a postakocsi is. A többi kocsi is kisiklott, és közülük csak az utolsó maradt a pályán. A szörnyű balesetnél két utas azonnal, egy pedig később meghalt, tízen súlyosan és többen könnyebben megsebesültek. Volt a sebesültek között egy anya, asszonylánya és annak hathónapos csecsemője. Megsebesült a főkormányos és a postakocsi két alkalmazottja is. Még szerencse, hogy utazott a vonaton egy orvos, aki elsősegélyben részesítette a rászorulókat. Hajó szállította őket az esztergomi kórházba, egy súlyos sebesült a kórházba szállítás közben belehalt sérüléseibe. Salonkocsijával utazott a vonaton Augustusz herceg is, az előkelő utas azonban szerencsésen, sérülés nélkül megúszta a balesetet. A vonatforgalom első évtizedeiben az uralkodók általános szokása volt, hogy külön kocsijukat menetrend szerint közlekedő vonatokhoz kapcsolták, a különvonatok csak később jöttek divatba. Súlyosbította a helyzetet, hogy a baleset idején viharos időjárás uralkodott, hatalmas záporos esett, ami a mentést csak nehezítette. Korabeli lapok beszámoltak róla, hogy a sebesülteket meglátogatta Ferenc József császár szárnysegédje. A baleset egyébként hat évvel az érintett vonal megnyitása után, 1856. május 17-én történt, korabeli állomásmegnevezéssel Szob és Esztergomná között. A balesetet értékelve szigorú intézkedéseket fogantatosított az Osztrák Államvasúttársaság. Mivel a balesetet a mozdony hibája okozta, a vasúttársaság úgy döntött, hogy ezután minden mozdony állapotát indulás előtt két gépész szakértő átvizsgálja. Nemkülönböztetve a mozdonyvezetőket is, hogy nem ittasak-e, mert ilyen esetek is előfordultak. A karambolról tudósító Vasárnapi Újság megjegyzi: „Angolországban és Észak-Amerikában, a vasúti társaság köteleztetik az állam által minden szerencsétlenség esetében a sérült vagy annak utódai számára kárpótlást fizetni, nem célszerű volna-e ezt nálunk is törvénnyé alkotni, majd akkor a vasúttársaság nem bízna egyesek életét holmi ügyetlen mozdonyvezetőre, hanem megválasztaná embereit, s azokat felelőssé tenné minden veszély esetére. Juhász Gyula